

Het Amstelpark is geen kippenasiel

In een vrijwel verlaten Amstelpark is dierenbeschermmer Peter van Poelgeest de strijd aangegaan met een haan. Het is zeven uur 's ochtends. Met een lange stok probeert hij het dier naar het midden van het rosarium te bewegen. Erg lukken wil het nog niet. Bij elke stap die Van Poelgeest zet, hupt de haan de andere kant op. Intussen kraait een andere haan vanuit de struiken. Hij lijkt het erom te doen.

Dit soort exercities vergt eindeloos geduld, zegt van Poelgeest. "Als kippen eenmaal schrikachtig zijn geworden, kun je een marathon lopen voordat je er een te pakken hebt."

Daarom is hij ook vroeg begonnen. Zodra te veel volk op de been is, is het gedaan. Dan vlucht de hele horde de struiken in.

Van Poelgeest heeft een missie. De komende tijd moeten alle kippen uit het Amstelpark verdwijnen. Ze horen er niet, betoogt hij, het zijn dieren die je niet in de vrije natuur moet laten rondlopen.

Vrijwel alle kippen in het park waren ooit huisdieren, hobbykippen, die door hun baasje aan de kant zijn gezet. Het Amstelpark is de dumpplaats geworden voor de beestjes. Sinds 1972 zijn ze hier al welkom, en op dit moment scharrelen er zestig tot tachtig rond.

Stadsdeel Zuideramstel besloot, in samenwerking met onder meer de GGD en de Dierenbescherming, dat het park kipvrij moet worden. Want, redeneert men, zolang er kippen rondlopen, zullen er altijd mensen zijn die denken dat hun afdankertje er ook nog wel bij kan. En het Amstelpark is geen asiël.

De haan bij het rosarium houdt het na een kwartier voor gezien, en loopt de inloopkraal, een soort vangren, in. Met twee hennen en nog een haan belandt hij in een box. Dat hij en de andere haan elkaar niet aanvliegen, komt door de situatie, zegt Van Poelgeest: "In zo'n box is het stress. Ze hebben nu wel even iets anders aan hun hoofd."

Aan de andere kant van het park scharrelen vier hanen. Ook hier zijn de verhoudingen uiterst gemoedelijk. "Hanen vechten alleen als er iets te vechten valt," zegt Van Poelgeest, "en deze hanen hebben de hoop op een hen allang opgegeven."

Ten minste twee derde van de populatie in het Amstelpark is van het mannelijk geslacht - van hanen hebben hobbykippenhouders namelijk snel genoeg. Die paar beschikbare hennen in het park hebben allang een haan aan hun zijde.

Uitgerangeerd of niet, deze mannetjes zijn niet van zins zich in een inloopkraal te laten lokken. Als rond achten de eerste wandelaar met hond zich aandient, stuift het groepje uiteen. Uiteindelijk wordt er slechts een gevangen. Het zal de laatste worden vandaag, want op het moment dat de kippenvanger aan de slag gaat bij de kinderboerderij, nadert Anneke Bierbroodspot van actiecomite Red de Kip. Ze wordt geflankeerd door PvdA-deelraadslid Coby Admiraal, die wil controleren of de dieren goed terechtkomen - en niet worden vergast, zoals eerder is gebeurd. Zonder omhaal stapt Bierenbroodspot de bosjes in. De kippen fladderen kakelend uiteen. "Ga toch weg joh!" roept Van Poelgeest. "Je verstoort de vangst!"

Het is te laat. Met een rood hoofd komt hij uit de struiken. Alle kippen zijn weg, de inloopkraal is leeg. Bierenbroodspot geeft hem onverstoort een hand. "Ik ga me echt niet voor dat hok werpen," zegt ze. "Maar u kunt mij niet tegenhouden als ik nu de kippen ga voeren." Demonstratief haalt ze een zakje graan tevoorschijn, dat ze in het wilde weg over de grond strooit. "Leuk hé, die beesten! En ook goed voor kinderen; die kennen anders alleen de exemplaren uit de supermarkt. Zonder veren."

Haar stelling; niemand heeft last van deze kippen, en weghalen heeft geen zin, want kippen dumpen is van allen tijden. Bovendien; wie garandeert dat deze kippen goed terechtkomen? Ik, zegt Van Poelgeest. De dieren gaan naar boerderijen in heel Noord-Holland, en ze worden hoogstpersoonlijk afgeleverd. "En als ik het niet vertrouw, neem ik ze onder mijn arm weer mee terug."

Daarom vangt hij elke dag ook maar een klein clubje. De kippen die hij niet kwijt kan, blijven tijdelijk in zijn eigen tuin.

Maar vandaag blijft de vangst beperkt tot vijf stuks. Hij heeft het gehad. "Ik ga wel weer verder op een rustig moment, gelukkig heb ik geen tijdslimiet gekregen. Ik weet niet eens of ik voor de zomer klaar ben."

Het Amstelpark heeft al kippen sinds 1972. De dieren werden uitgezet voor de Floriade, die toen in het Amstelpark werd georganiseerd. Kippen zijn gravers en zouden de grond goed omwoelen, wat weer goed was voor een bepaald kevertje. Maar volgens Henk Boes, stadsdeelbestuurder voor het CDA, vond Zuideramstel de beestjes gewoon leuk. "De jaren zeventig waren een heel andere tijd: toen hadden we in het Amstelpark nog een apenkooi, en een bassin van twee vierkante meter met twee zeehondjes erin."

Zuideramstel had nog tijden een budget voor kippenvoer. En ineens, vanaf 2003, moesten kippen het veld ruimen. Voortschrijdend inzicht, aldus Boes. In 2003 was de zaak ook wel ernstig uit de hand gelopen. De vogelpest was uitgebroken, en hobbykippenhouders moesten hun dieren langs de kant van de weg zetten. De kippen werden, aldus de Dierenbescherming, tot uit Limburg naar het Amstelpark gebracht. Schattingen lopen uiteen, maar op een gegeven moment liepen achthonderd kippen in het park rond. Ze hinderden het verkeer en kraaiden omwonenden te pas en te onpas uit hun slaap. Duke Bird, een bedrijf uit Lelystad, werd ingeschakeld om de dieren te verwijderen. Dat gebeurde diervriendelijke - maar geen van de beesten overleefde het. Jaar na jaar werd kippen de nek omgedraaid - maar mensen bleven hun kippen naar het park brengen.

Na veel protesten is nu gekozen voor een diervriendelijker oplossing; niet ruimen, maar verhuizen. Want de Dierenbescherming, het stadsdeel en de GGD zijn het erover eens dat kippen niet thuishoren in het park. De populatie is onbeheersbaar, en zowel voederen als niet voederen zorgt voor problemen. Een gedumpte huiskip vraagt zich 's ochtends af waar zijn eten blijft. Als je hem niet voert, verhongert hij. Maar kippenvoer trekt ook ongedierte aan, en tegen een rat legt een kuiken het altijd af. Kuikens overleven in het Amstelpark vrijwel nooit de pubertijd. Toch kan niet iedereen leven met het verhuizen van de dieren, zoals buurtbewoonster Anneke Bierenbroodspot. Boes: "We hebben geprobeerd met haar te praten. Daar is ze niet op ingegaan. Dat ze het vangen verstoort, maakt de situatie wel erg lastig."

Het Parool - 16 mei 2008
Tekst Vera Spaans
Foto's Thomas Schlijper